

רמב"ם הל' נדרים פרק ט
הלכה כא נדר מזרע אברהם מותר בבני ישמעאל ובני עשו ואינו אסור אלא בישראל,
שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע והרי יצחק אמר ליעקב ויתן לך את ברכת
אברהם.

רמב"ם הל' מלכים פרק י
הלכה ז המילה נצטוו בה אברהם וזרעו בלבד, שנאמר אתה וזרעך אחריו, יצא זרעו
של ישמעאל שנאמר כי ביצחק יקרא לך זרע, ויצא עשו שהרי יצחק אמר ליעקב
ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך, מכלל שהוא לבדו זרעו של אברהם
המחזיק בדתו ובדרכו הישרה, והם המחוייבין במילה.

בראשית רבה פרשה סג
פ' ה' לנכח אשתו, מלמד שהיה יצחק שטוח כאן והיא שטוחה כאן ואומר רבש"ע כל בניס שאתה נותן לי יהיו מן
הצדקת הזו אף היא אמרה כן....

רמב"ן בראשית כו ד
כי אמרה באהבתו אותו לא יברך יעקב ויניח הכל בידי שמים והיא ידעה כי בסבת זה יתברך יעקב מפניו בלב שלם ונפש
חפצה

תנחומא תולדות ח
כיוון שנכנס הרשע התחיל קורא לאביו בזדון יקום אבי ויאכל מציד בנו, והכתוב אומר עליו (שם יח) בבא רשע
בוא גם בוז, יקום אבי היה גוזר עליו, אבל יעקב לא אמר כן אלא נא בלשון בקשה קום
נא שבה ואכלה שלשתן לשון בקשה לשון שפלות וענותנות ואותו רשע אמר יקום אבי
ויאכל, אמר ליה הקב"ה ליעקב אתה אמרת קום נא הרי בן בנך משה יאמר לי קומה
ה' ויפוצו (במדבר י') אתה אמרת שבה בן בנך יאמר (שם) שובה ה' רבבות וגו',
אבל עשו שאמר יקום אבי בו בלשון אני מעורר עליו מדת הדין, שנאמר (תהלים
סח) יקום אלהים יפוצו אויביו, יקום אבי באותה שעה הכיר את קולו והתחיל
חרד.

משלי פרק ב פסוק ג
כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך

עבודה זרה דף לט.
אשת חבר....נשאת למוכס והיתה קושרת לו לו קשרי מוכס על ידו

בראשית רבה פרשה סג
פ' ד' ד' ויהי יצחק בן ארבעים שנה וגו', א"ר יצחק אם ללמד שהיא מארס נהרים והלא
כבר נאמר מפרן ארם, מה ת"ל ארמי בת בתואל הארמי מה ת"ל אחות לבן הארמי אלא
בא ללמדך אביה רמאי ואחיה רמאי ואף אנשי מקומה כן, והצדקת הזו שהיא יוצאה
מביניהם למה היא דומה לשובנה בין החוחים, ר' פנחס אמר כתיב וילך פדנה ארם,
מה תלמוד לומר אל לבן הארמי, מלמד שכולן כללן ברמאות.

רעיא מהימנא ספר ויקרא פרשת אמור דף צט:
וקרי לעשו ואמר וצודה לי צידה ועשה לי מטעמים והביאה לי. ורבקה אמרה אל
יעקב בנה רחמא דנפשה בנה רחמא דאתמסר לה מיומא דאתברי עלמא. ופקידת ליה
לאתער איהו באינן מטעמים דיליה. ויעקב אתער מתתא מתלבש בצלותין ובעותין. והקול קול יעקב בההוא
שופר דקא סליק ואתער יעקב לגביה ואתקריב בהדיה ויש לו ויאכל ואתכליל דא בדא. כיון דאתכליל בהדיה
ויבא לון י"ן דא י"ן דמנטרא י"ן דהוא חדו דלבא רזא דעלמא דאתי כדן וירח את ריח בגדיו צלותא דסלקין
ובעותין ויברכהו. נח רוגזא וחדי לבא וכלא איהו רחמי. כיון דאיהו אתכליל ביעקב כל אינן חיילין ותוקפין
ורוגזין דהוו זמינן אתבדרו ולא אשתכחו תמן וישראל נפקין מן דינא בחדוה ובברכאן

קידושין דף יח.
ישראל מומר שאני

גיטין דף מה:

וישראל מומר פסולין, שנאמר {דברים י"א} וקשרתם וכתבתם, כל שיטתו בקשירה ישנו בכתיבה, וכל שאינו בקשירה אינו בכתיבה

שבת דף לא.

לתורה, עסקת בפריה ורביה, צפיית לישועה, פלפלת בחכמה, הבנת דבר מתוך דבר חגיגה דף יד.

שפותח בדברי תורה הכל נעשין כחרשין, ונבון זה המבין דבר מתוך דבר

חגיגה דף טו:

ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מאי דכתיב {מלאכי ב'} כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו אמר ריש לקיש רבי מאיר קרא אשכח ודרש {משלי כ"ב} הו אונן ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתו. לדעתם לא נאמר, אלא לדעתו. רב חנינא אמר מהכא {תהלים מ"ה} שמעי בת וראי והטי אונן ושכחי עמך ובית אביך....

בתו של אחר אתיא לקמיה דרבי, אמרה ליה רבי, פרנסני. אמר לה בת מי את אמרה לו בתו של אחר אני. אמר לה עדיין יש מזרעו בעולם והא כתיב {איוב י"ח} לא ניין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו אמרה לו זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו. מיד ירדה אש וסכסכה ספסלו של רבי. בכה ואמר רבי ומה למתנגנין בה כך, למשתבחין בה על אחת כמה וכמה.... שאל נימוס הגרדי את רבי מאיר כל עמר דנחית ליורה סליק אמר ליה כל מאן דהוה נקי אגב אימיה סליק, כל דלא הוה נקי אגב אימיה לא סליק. רבי עקיבא עלה בשלום וירד בשלום, ועליו הכתוב אומר {שיר השירים א'} משכני אחרין נרוצה. ואף רבי עקיבא בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להם הקדוש ברוך הוא הניחו לזקן זה, שראוי להשתמש בכבודו.

ברכות דף נו:

כתיב {בראשית כ"ה} ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך, אל תקרי גוים אלא גיים, ואמר רב יהודה אמר רב אלו אנטונינוס ורבי, שלא פסק משלחנם לא צנון ולא חזרת ולא קשוואין, לא בימות החמה ולא בימות הגשמים....

סנהדרין דף צא:

ואמר לו אנטונינוס לרבי מאימתי יצר הרע שולט באדם, משעת יצירה או משעת יציאה אמר לו משעת יצירה. אמר לו אם כן בועט במעי אמו ויוצא אלא משעת יציאה. אמר רבי דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייעו שנאמר {בראשית ד'} לפתח חטאת רבץ.

מגילה דף ו.

אמר יצחק לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם, יוחן עשו אמר לו רשע הוא. אמר לו כל למד צדק אמר לו {ישעיהו כ"ו} בארץ נכחות יעול. אמר לו אם כן כל יראה גאות ה'.

זוהר ח"א דף קמה.

ועל דא אמר מה אעשה בני. רבי אלעזר אמר ולך איפה מה אעשה. כיון דאמר האי אמאי בני. אלא אמר ליה ולך איפה מה אעשה דאנת בדינא ובחרבא ובדמא חזינא לך ולאחיך בארחה שלים. אלא בני בני ודאי אנא גרימנא לך בגין דאנת בני. ועל דא על חרבך תחיה ואת אחיך תעבוד.

תנחומא - כי תצא סימן י

פ' א (י) זה נתן נפשו על כבוד אמו שנאמר (שם לג) ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו, וזה בקש להרוג את אמו שנאמר (עמוס ג) ושחת רחמיו לכך יפול זה ביד זה

מדרש - פסיקתא רבתי פרשה יב
פ' ה ד"א יוסף נתן נפשו על כבודה של אמו ועשו ביקש להרוג את אמו וביציאתו חתך מטריץ של אמו...

יומא דף לח/ב
רשע דר בין שני צדיקים ולא למד ממעשיהם זה עשו.

מדרש - פסיקתא רבתי פרשה כג פ' כה
בגדי עשו בנה הגדול החמודות (בראשית כ"ז ט"ו) ואין חמודות אלא בגדי מלכות,
אמר כד"י הוא אבא שישתמש בבגדי מלכות.